Lojal ka selle jures wägga tark nou, et lasseb maad ülle aasta ühtepuhko nago lapsewaewas olla, nenda et ta, liati kewwadest süddasüggiseni, peab allati uut andi walmistamas ja kättepakkumas ollema. Panne agga tähhele sedda suurt head ja kasso, mis innimesed ja keik muud ellawad sest tundwad ja sawad, et Jummala head, täielikkud anded wähhehawalt ja pitkaminne kättetullewad, teine sel aial, teine teisel warremal ehk hilisemal aial. Mis ial maast kaswab, ehk mis pu ja poósas kannab, se keik puhhas innimeste tarwidusseks ja rõmustamisseks, ning muile ellawatte lomadele nende toidusseks arwatud ja seätud. Sellepärrast siis helde Loja sel näddalal ja kuul sedda roga laua peäle õnnistab, teisel teist. Igga tõ ka omma aega aiab. Heina ja wilja korjamisse aeg muidogi ju kibbe kires tõ aeg. Et ütle isse: kedda sa pannekssid niitma ja logo wõtma, ning kedda leikama ja wilja korjama kui hein, rukkis, odder, kaer, linna ja kedowilli keik selsammal aial korraga walmistaks? Kust siis aega, kust kässi wõtta? Marjad, ounad, kirsid, plumid, ja mis muud seddasuggu, mis sojema made sees rohkeste kaswamas on, ennamiste kaua ei kestagi, waid tahhawad pea ärrasúa, ehk teise korra tarwidusseks ärraketa, ehk mu nouga seisma panna. Millal sa sedda keik jouakssid aiapudo ja tõ pakkitusse pärrast? Ellik kuida saaks messilane omma talwewarra korjata, kui keik õied lõõksid korraga lahti, mis nüüd temmale aega móda, teised kewwade, teised suwwel, teised süggise wast omma maguśat pakkuwad? Ehk kust saaks lammas ja lojus, kust linnoke ja maoke, kust saaksid keik ellawad lomad, mis Ma peäl liguwad ja romawad, omma toito, kui ep olleks Loja tarkus sedda kaunist seäduśt teinud, et ikka uut rohto aiamas, ning teisi lilleśid õitsemas on, teisi omma semet küpsetamas? Talwel romajad ja massakad ennamiste puhkamas ja maggamas. Ei need siis kül